

בש"פ 15/23 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 15/23

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקש:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה

בשם המבקש:

עו"ד מתן לקר

בשם המשיבה:

עו"ד הילה גורני

החלטה

1. לפניי בקשה לעיון בראיות שבידי המדינה לצרכי בדיקת האפשרות להגיש בקשה למשפט חוזר. בקשה זו הוגשה בהתבסס על בש"פ 1781/00 אדריאן שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(4) 293 (2001) (פסק הדין שייקרא להלן הלכת אדריאן שוורץ על-מנת להבדיל בינו לבין הלכת (ארנולד) שוורץ: ע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"דנד(2) 241 (2000), אשר עוסקת בעיכוב ביצועו של עונש מאסר ואינה נוגעת לענייננו).

2. המבקש ביקשני להורות על פתיחת הדיון בשאלת החיסיון מטעמי ביטחון המדינה, אשר הוטל על ראיות מסוימות במשפטו הפלילי שהתקיים לפני כעשור (ראו: תפ"ח (מחוזי ת"א) 27766-04-11 מדינת ישראל נ' אנורי

(5.3.2013)) ובמסגרתו הוא נמצא אשם בעבירות אלימות חמורות ביותר ונדון, בין היתר, ל-18 שנות מאסר לריצוי בפועל. עתירה לגילוי ראיה שהוגשה על ידי המבקש במהלך ניהולו של אותו משפט נדחתה (ראו: בש"פ 8050/11 אנורי נ' מדינת ישראל (8.12.2011)). ערעור על ההרשעה בלבד שהגיש המבקש נדחה אף הוא, בשעתו, על ידי בית משפט זה (ראו: ע"פ 4401/13 אנורי נ' מדינת ישראל (9.12.2015)), וכך גם בקשתו למשפט חוזר (ראו: מ"ח 7184/19 אנורי נ' מדינת ישראל (10.12.2020)).

3. בתום הדיון שהתקיים לפני ביום 10.1.2023, ביקשתי מהמדינה להגיש השלמת טיעון באשר לקיומן או העדרן של נסיבות חדשות אשר עשויות להצדיק דיון חדש בסוגיית החיסיון – זאת, בין היתר, בשל חלוף הזמן מעת הגשת תעודת החיסיון המקורית.

4. ביום 2.2.2023, הגישה המדינה את תגובתה בה ציינה כי ערכה בירור עם גורמי הביטחון, ואלה הביעו את עמדתם כי "האינטרסים אשר עמדו בבסיס הוצאת תעודת החיסיון [...] עומדים בעינם גם כעת".

5. ביום 6.2.2023 החלטתי כי בהודעת עדכון כאמור לא סגי וכי על המדינה לגבות את עמדתם של גורמי הביטחון בתעודת חיסיון עדכנית הערוכה כדן.

6. כעת, מבקשת ממני המדינה כי אעיין מחדש בהחלטתי האחרונה ואדחה את בקשת המבקש לעיון בראיות, שלשיתתה מהווה "מסע דיג".

7. זאת אין בידי לעשות. זכות העיון שהלכת אדריאן שוורץ העמידה לאדם אשר בוחן את האפשרות לעתור למשפט חוזר, אחרי שהורשע בדינו, הינה מצומצמת לראיות קונקרטיות שבכוחן לסייע בידו בהוכחת חפותו (ראו שם, בעמ' 306). מטעמים מובנים, אין כל אפשרות לקיים תנאי זה ביחס לראיות עליהן הוטל חיסיון מטעמים של טובת הציבור, של ביטחון המדינה או של יחסי החוץ שלה. בעולמן של ראיות כאלה, מזורו של המבקש מצוי בעתירה לגילוי ראיה ובשיקול הדעת שמפעיל בית משפט אשר דן בעתירה כאמור בגדרם של סעיפים 44, 45, 45א ו-46 לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות).

8. הוראות אלה של פקודת הראיות חלות גם בהליך שלפניי, שכאמור נסוב על מיצוי זכות העיון לפי הלכת אדריאן שוורץ. מטעם זה, ובהתחשב בגילה של תעודת החיסיון המקורית, ביקשתי שהמדינה תגבה את עמדתם של גורמי הביטחון בתעודת חיסיון עדכנית. פשיטא הוא, שחיסיון לא ניתן להקים בהבל-פה, ועל-כן מוטל על המדינה לקיים את דרישותיה הפורמליות של פקודת הראיות חרף ההכבדה האפשרית על גורמי הביטחון (שבה אינני מקל ראש).

9. המדינה ביקשתני, למצער, להורות על קיום הדיון בסוגיה דנן בפני מותב תלתא בשל מה שנראה בעיניי כהשלכות רוחב אשר נובעות מהצורך לרענן את תעודת החיסיון.

10. איני רואה כל סיבה להרחבת המותב. החלטתי בדבר הצורך בתעודת חיסיון עדכנית נטועה בנסיבותיה הפרטיקולריות של הפרשה שבה עסקינן. נסיבות אלו כוללות, בין היתר, הגשת תעודת חיסיון מטעמי ביטחון המדינה

במסגרתו של הליך פלילי אשר לא נסוב על עבירות ביטחון ואשר התקיים לפני למעלה מעשור. אינני קובע שום הלכה כללית באשר להשתלבות של דיני חיסיון בהליך למיצוי זכות העיון אשר מתקיים לפי הלכת אדריאן שוורץ.

11. המדינה תגיש אפוא תעודת חיסיון עדכנית כאמור בהחלטתי מיום 6.2.2023. לאור הספק שהתעורר אצלי באשר ליכולתה להגיש תעודה כאמור עד ליום 8.3.2023, כפי שקבעתי באותה החלטה, הנני מאריך את מועד ההגשה עד יום 2.4.2023. אחרי הגשת התעודה כאמור, אחליט על המשך הטיפול בבקשת המבקש.

ניתנה היום, ל' בשבט התשפ"ג (21.2.2023).

ש ו פ ט